



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 437/2018
26.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Младеновић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К 423/16 од 13.10.2017. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж 423/17 од 09.01.2018. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Младеновић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К 423/16 од 13.10.2017. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж 423/17 од 09.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 2К 423/16 од 13.10.2017. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 15.000 (петнаест хиљада) динара, коју је дужан платити у року од 30 дана рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу 1Кж 423/17 од 09.01.2018. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Гордане Младеновић и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Саше Димића, а пресуда Основног суда у Лозници 2К 423/16 од 13.10.2017. године, је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу 1Кж 423/17 од 09.01.2018. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Гордана Младеновић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело

које му је стављено на терет или је укине у делу који се односи само на окривљеног АА и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање. Међутим, из образложења захтева, по налажењу Врховног касационог суда, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажне пресуде Основног суда у Лозници 2К 423/16 од 13.10.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног када га је огласио кривим за продужено кривично дело увреда и изрекао му новчану казну у висини од 15.000,00 динара, јер према наводима захтева, у конкретном случају није доказано да је окривљени извршио кривично дело које је предмет оптужбе. У вези тога, бранилац у захтеву износи сопствену анализу и оцену изведених доказа другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да није доказано да је окривљени изговорио било коју увредљиву реч приватном тужиоцу, ни да је окривљени физички био присутан у време и на месту извршења кривичног дела које му је стављено на терет.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић